

Kim Kimdir?

Yunus Emre Dağ

Yunus Emre Dağ
1241-1320
Yunus Emre, a prominent Sema-
nism poet and mystic, was born in
Konya, Turkey. He is known for his
devotional poetry and his role in the
Sema ceremony. His works are
characterized by their spiritual depth
and use of everyday language to
express profound mystical experiences.
He is considered one of the greatest
poets in the Turkish language.

Yunus Emre Dağ
1241-1320
Yunus Emre, a prominent Sema-
nism poet and mystic, was born in
Konya, Turkey. He is known for his
devotional poetry and his role in the
Sema ceremony. His works are
characterized by their spiritual depth
and use of everyday language to
express profound mystical experiences.
He is considered one of the greatest
poets in the Turkish language.

“Dini grupları siyasetten ve iktidar kavgalarından ayırıştırmalıyız”.

Entrikaların, karanlıkların, ihanetlerin bol rızıklı olduğu ülkemizde bir gece daha yaşadık. Kanlı tarihimize kanlı bir gece daha ekledik. Bu gece şahsımıza ve ülkemize neler kattı biraz gözden geçirmeliyiz. Bu zamanlardan ders çıkarmakta oldukça beceriksiz olmamıza rağmen ben bu gecenin bize verdiklerini irdelemek zorunluluğu hissettim. Umarım bir vatandaş olarak bunları sorgulamaya hakkımız vardır...

15 Temmuz bizlere bir güvensizlik vermedi değil. Devletimize ve hükümetimize sevgi ve bağlılığımız had safhaya ulaşmışken, alternatiflerin bir kısmına karşı düşman olduk. Belki ak'la kara'yı birbirine karıştırdık.

Cemaatlerden bahsediyorum tabi ki. Her an darbe teşebbüsü yapmaya yatkın olduğu düşünülen cemaatlerden. Malum örgütün bu kalkışmasından sonra acaba cemaatlere bu gözle mi bakmak lazımdır? Kalkışma ihtimalini düşünüp silahımızı onlara doğrultmalı mıyız? Onlara olan güven ve sevginin beni çok da ilgilendirmediğini düşünerek, yapılması gereken muameleler hakkında benim de birkaç düşüncem olacaktır.

Şu an ki genel düşünce hükümetle darbeci örgütün zamanında kol kola gezdiği günlerin bir safılık yanılgısı olarak görülmesi şeklinde. Yani ülkemizi yöneten koca koca beyinler nasıl olmuş da bu insanların gerçek yüzünü görememişler.

Tam da hezeyanla biten bir aşk hikayesi gibi. Bu konuda onlara inanmak istiyorum. Daha doğrusu inanmak zorundayım. Ama şunu sormadan da edemiyorum: Daha bu aşk acısını unutmadan başka ilişkilerinizin bedelini de biz mi ödeyeceğiz? Darbe teşebbüsünde bulunmak her daim vatana ihanet olurken devletin kademelerine haksız bir biçimde adam sokmak neden meşru oluyor? Örgüt olma kıvamına gelmediği için bazı grupların hak yemesine, yolsuzluk yapmasına neden müsaade ediliyor? Gücü eline aldığı anda her kurumun, örgütün ya da topluluğun firavunlaştığını bilfiil görmemize ve yaşamamıza rağmen, gücü eline alıp, kafirlerin bilemediği kılıçları boynumuza indirmelerini neden bekliyoruz? Cemaatlere verilmesi gereken şey, sevgi ve saygıyken, neden güç, para ve makam veriliyor?

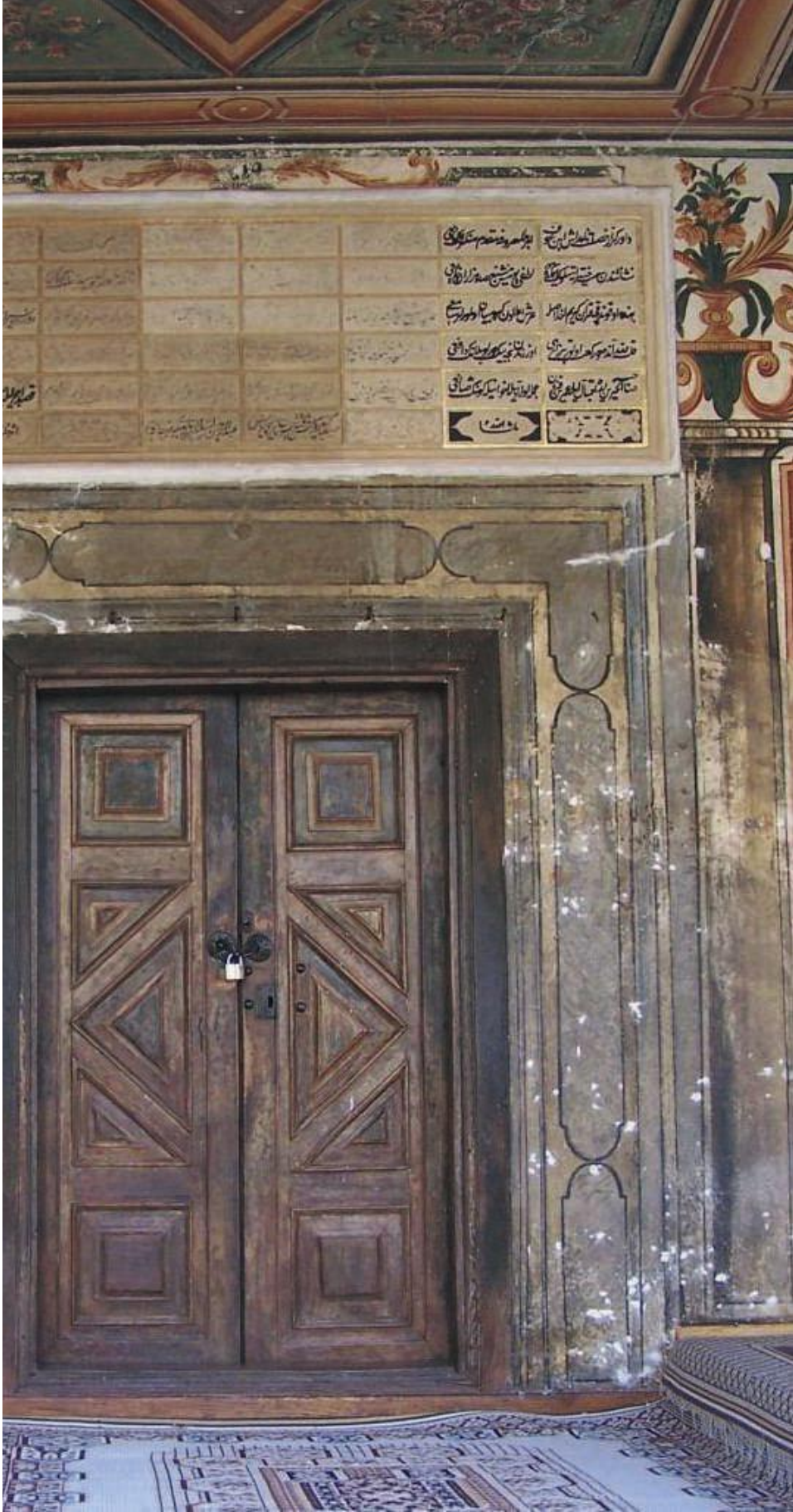
Ve Müslüman adı altında yapılan bu yanlışları hangi Yaratıcıya, hangi peygambere ve hangi kitaba dayanarak yaptıklarını merak ediyorum. İnsanların samimi ve dini duygularla yaptığı yardımları hangi vicdanla bu yollarda harcıyorlar bunu da kendilerine sorsunlar...

Benim sözünü ettiğim şahıslar, saf duygularla yalnızca Allah'a kul olmaya çalışan müritlere değildir. Onların affına sığınarak yazıyorum bunları. Ama daha lise çağındaki gençlerin beyinlerini yıkayarak, onları gerçek Yaradana kul olmak yerine kullara kul yapmaya çalışmak Müslüman geleneği değildir. Hatta insan geleneği değildir.

Fitri olarak kendini aramanın ve hayatın amacını keşfetmenin çağında olan gençler, hazırlanmış ve istenilen kıvama getirilmiş bilgiye ulaşıyorlar. Bu da daha kimseler tarafından bilinmeyen gerçek aşkı, şahıslarda bulmaya götürüyor. Kimse kusura bakmasın ama bu da Kuran öğretilerine yapılan bir darbeden başka bir şey değildir. Asıl imanı bulacağımız yerler sivil dini yapılardan ve tarikat dairelerinden geçiyor olabilir. Asıl bilgiye ulaşmamızı sağlayacak kapılar bu hizmetlerden açılıyor da olabilir. Fakat açtığımız kapı uçuruma çıkıyorsa bunun adı iman gerçeği değildir.

Yaptığım bu eleştiriler cemaatlerin varlığına bir tehdit ya da yok etme isteği değildir. Cemaatler var olmalı ve varlıkları muhafaza altına alınmalıdır. Okumaları ve çalışmalarını desteklenmeli ve serbestlik tanınmalıdır. Her cemaat darbecidir diye afişe etmektense ilmi çalışmalar konusunda sevk ve idare edilmelidir. Denizlerin kanunu dedikleri kanun şudur ki: İsrırma ama dişlerini göster. Devlet dediğimiz kurumun dişleri her tehdiye karşı hazır beklerken kendi kolunu ısırmasıdır.

Bir diğer konu da ülkemizde sempatinin suç sayılmasıdır. Darbe teşebbüsüne adı ve eli bulaşmış şahıslar tabii ki cezalandırılmalıdır. Bu darbe ile en küçük irtibatı olan, hatta duyup da sessiz kalanlara en ağır cezalar verilmelidir. Fakat tüm insanları kendilerine muhtaç bırakmış ve zamanında devlet desteğiyle bunları yapmış bir örgütten bahsediyoruz. Durum böyleyken zamanında o gruba dini hislerle sempati besleyen tüm insanları cezalandırmak mı gerekiyor? Ülkemizde şeytana tapmak bile serbest olurken cemaat sempatisi beslemek neden suç sayılsın ki? Allah için, din için saf niyetlerle o gruba bağlanmış, kandırılmış olan ama asla darbeci olmayan, hatta darbelere karşı olan kadın erkek, memur asker insanları suçlamak ne kadar doğrudur tekrar düşünmeliyiz.

15 Temmuzları bir daha yaşamamak için;

- Her türlü grup, cemaat ve tarikatları Avrupa standartlarında legal STK'lar haline getirmeliyiz.
- Dini grupları siyasetten ve iktidar kavgalarından ayırtmalıyız.
- Onların sadece dini, kültürel, çevre, insani vb. hizmetlerde bulunmalarını sağlamalıyız.
- Allah için, din için, ibadet için bir dini gruba dâhil olanlarla, ihanet, darbe, örgüt için dâhil olanları ayırmalıyız.
- Devlet kadrolarında, atamalarında her türlü taraftarlıktan uzak durmalı, asıl olanı ehil olmak haline getirmeliyiz.
- Devlette ve dini gruplarda daha çok demokrasi, daha çok hürriyet, şeffaflık, objektiflik sağlanmalı, işler insanların veya grupların keyfine, kötü kullanımına bırakılmayacak şekilde düzenlenmelidir.